

FLACĂRA ROȘIE

Organ al comitetelor orașene și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raional

Arad, anul XIII Nr. 3656

4 pagini 20 bani

Marți, 8 mai 1956

35 de ani de luptă pentru fericirea poporului

Împlinirea a 35 de ani de la deschiderea primului Congres al Partidului Comunist din România — 8 mai 1921 — constituie o dată memorabilă în viața poporului nostru, și în istoria mișcării revoluționare internaționale. La acest congres s-au pus bazele partidului marxist-leninist al clasei muncitoare din țara noastră.

Crearea P.C.R. a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunistului în mișcarea muncitorească din România. După întemeierea partidului, lupta clasei muncitoare împotriva regimului de aspirare burghez-moșierească a luat un puternic avânt.

Creat în perioada unui puternic avânt revoluționar în țara noastră, Partidul Comunist din România a dus mai bine de două decenii o activitate neînfrântă împotriva regimului burghez-moșierească. În anul următor înființării sale, s-a ținut Congresul al II-lea al P.C.R., când partidul s-a înălțat și mai mult din punct de vedere organizatoric și ideologic. Pe lângă clasificarea unor probleme politice generale pe baza învățăturii marxist-leniniste, Congresul a adoptat și statutul provizoriu al partidului.

În neagră ilegalitate, P.C.R. a știut să îmbine munca ilegală cu cea legală, să strângă legătura cu masele și să le ridice împotriva exploatare. În condiții deosebite de grele au avut loc congresele al III-lea și al IV-lea al partidului, când în fața comunistilor s-a pus problema pășirii unor noi metode de luptă potrivite situației de ilegalitate a partidului. Atunci partidul a atras atenția membrilor săi asupra necesității de a conduce lupta maselor muncitoare împotriva somnului și înăsprirei exploatare în fabrici și uzine, să organizeze și să conducă lupta țărănilor muncitoare împotriva silniciei moșierești.

Împotriva luptei revoluționare, conduse de P.C.R., burghezia română organizează și sprijină făcând o serie de grupuri fasciste, organizații reacționare și huliganice. Totodată, conducătorii reacționari ai social-democrației au lucrat făcând alături de guvernul capitalist-moșierească, trădând interesele clasei muncitoare. Acțiunile trădătorilor au făcut cu puțință arestarea de către călăii siguranței a mulțor cadre devotate cauzelor partidului, intereselor poporului.

În anul 1932 a avut loc Congresul al V-lea al partidului. El a avut o mare însemnătate pentru organizarea luptei revoluționare a poporului muncitor în acea perioadă și pentru întreaga perioadă care a urmat. Congresul, pe baza învățăturii leniniste, a făcut o profundă analiză a perspectivei mișcării revoluționare din România. Însemnătatea istorică a Congresului al V-lea constă în faptul că el a stabilit principiile organizatorice, ideologice, strategice și tactice ale partidului.

Anii care au urmat sînt poate cel mai întinecat din istoria poporului nostru. Țara, cu toate bogățiile ei, ca un rezultat al criminelor politice a guvernelor burgheze și a monarhiei, este pusă la cheremul imperialismului străin pentru pregătirea războaiului anti-sovietic. S-a introdus în țară o constituție de tip fascist. Presa muncitorească și democratică a fost înăbușită, iar siguranța, organul cel mai sîngeros al teroarei antimuncitorești, a primit posibilități nelimitate pentru aș zisa apărare a statului.

Situația muncitorilor și a țărănilor devenea din ce în ce mai grea. Singurul partid care a ridicat poporul la luptă împotriva fascismului și a războaiului a fost Partidul Comunist din România. El a dus munca de mobilizare în sinul muncitorilor, țărănilor și intelectualității progresiste, explicându-le încetare se îndreaptă politica guvernelor reacționare. Luptele cefeștiștilor, petroliștilor și ale celorlalți muncitori din perioada anilor 1929—1933, conduse de P.C.R., au constituit un răspuns ferm la pregătirile de război întreprinse de burghezia română în cîrădșie cu imperialismul străin. Partidul a făcut eforturi neobosite pentru ridicarea întregului popor la luptă împotriva fascismului și a războaiului antisovietic, educînd masele în spiritul dragostei față de Uniunea Sovietică și a internaționalismului proletar.

Sîngerosa dictatură fascistă antoneșciană, sprijinită de rege, Maniu și Brătianu, a împins țara într-un război nedrept, de cîmpire, împotriva Uniunii Sovietice. În condițiile grele ale războaiului, partidul nostru a luptat eroic pentru apărarea adevăratelor interese ale poporului și ale patriei, pentru salvarea României din dezastrul războaiului și din ghimarele imperialismului german.

Înfruntînd prigoana sîngeroa-

să a gestapoului și a plutoanelor de execuție, comunistii mobilizează grupurile de patrioți împotriva războaiului. Acțiunile de sabotaj ale metalurgistilor din întreaga țară, printre care se numără și cei de la uzinele de vagoane „Astra”, astăzi „Gheorghe Dimitrov”, și Atelierele C.F.R. au dus pagube masive de război fascist.

La începutul anului 1943, din inițiativa Partidului Comunist a luat ființă frontul patriotic antifascist, în care au intrat, alături de P.C.R., și alte organizații democratice. Mai tirziu, se încheie Frontul Unic Muncitoresc, cu Partidul social-democrat. Toate aceste acțiuni, demonstrează eforturile neobosite ale partidului nostru pentru salvarea țării noastre, ieșirea din război și lichidarea odiosului regim fascist.

Condițiile favorabile create de spargerea frontului german din Moldova, în anul 1944, înaintarea vîjioasă a armatelor sovietice spre inima țării, au permis forțelor patriotice, conduse de partid, să răstoarne guvernul fascist și să realizeze eliberarea țării noastre. Cu aceasta se încheie un capitol din istoria poporului și a partidului nostru, marcat de numeroase jertfe ale celor mai buni fii ai patrii noastre.

După eliberare, partidul a cerut poporului să-și îndrepte eforturile spre terminarea grabnică a războaiului, alături de Uniunea Sovietică, spre crearea de condiții pașnice în vederea refacerii economiei grav distruse de război. Sub conducerea partidului comunist, masele populare de la orașe și sate au luat cu asalt prefecurile, preturile, primăriile, punînd în fruntea acestora oameni aleși de popor, zădărniciînd astfel măsurile reacționare ale vechiului aparat de stat burghez-moșierească. Soarta bătăliei pentru putere a fost hotărîtă de către masele populare, care au instalat la 6 martie 1945 puterea democratică populară, opera poporului, adevăratul făuritor al istoriei.

O mare însemnătate politică în viața țării noastre a avut congresul de unificare a partidului comunist cu partidul social-democrat din februarie 1948. Înființarea Partidului Muncitoresc Român a însemnat înlocuirea celor mai bune elemente ale clasei muncitoare, țărănilor muncitoare și intelectualității într-un singur partid revoluționar, clădit pe principiile organizatorice și ideologice marxist-leniniste. Partidul nostru, înarmat cu nemuritoarea învățătură marxist-leninistă și însoțindu-și în mod creator experiența glorioasă în Partid Comunist al Uniunii Sovietice a stabilit linia generală a dezvoltării economice a țării, linia industrializării socialiste; prin hotărîrea din 3—5 martie 1949, partidul a indicat țărănilor muncitoare drumul transformării socialiste a agriculturii.

Cele două planuri anuale și primul nostru plan cincinal au dus noi victorii în lupta pentru construirea socialismului și ridicarea nivelului de viață, material și cultural, al poporului muncitor. Succesele de pînă acum vor fi lărgite în cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

Chezășia victoriei clasei muncitoare, aliată cu țărănimia muncitoare, în lupta pentru socialism, este întărirea continuă a partidului, consolidarea rolului său conducător.

Poporul nostru își îndreaptă privirea plină de recunoștință spre partidul iubit, care în tot cursul existenței sale a fost luptător activ și consecvent pentru libertate și progres social. Iată de ce, partidul este iubit de popor. Ziua de 8 mai este o mărăreț sărbătoare nu numai a comunistilor, ci a tuturor muncitorilor, țărănilor muncitori și a intelectualilor legați de popor, care, urmînd îndemnul partidului, își construiesc o viață nouă.

La aniversarea partidului, sîntem dator să cîntăm memoria acelor care s-au jertfit pentru cauza clasei muncitoare. Nețearsă va rămîne amintirea comunistilor Pavel Tcacenco, Leonida Filipescu, Vasile Roșiță, Filimon Sirbu, Ilie Pintilie, Bela Breiner, Pompiliu Stănu, Oșco Terezia și ceilalți comunisti care și-au jertfit viața pentru fericirea poporului.

Partidul nostru, moștenitorul celor mai bune tradiții de luptă ale poporului român este — așa cum minunat s-a exprimat Lenin, vorbind de partidul de tip nou — conștiința, onoarea și cinstea epocii noastre.

Să întărim și mai mult partidul nostru drag, să-i păzim unitatea, să promovăm pe toate căile, în activitatea sa principiile leniniste atotbiruitoare, cheazășia forței și învîncibilității sale.

De pe întinsul patriei

COMBINATUL DE PRELUCRARE COMPLEXĂ A STUFULUI

De curînd au început lucrările de organizare a șantierului de construcție a combinatului de prelucrare complexă a stufului din Delta Dunării.

Noul combinat va ocupa o suprafață de 300 ha. și va cuprinde o fabrică de carton duplex-triplex, o fabrică de celuloză pentru viscoză, o fabrică de celofibră, fabrici pentru obținerea de furturol, drojdie furajeră și plăci de fibre din tei de stuf, o termocentrală și o stație locală de electroliză pentru producerea clorului și sodiei caustice. Specialiștii au și măsurat și marcat locurile unde vor fi amplasate viltoarele hale, grupul de clădiri administrative, antrepozitele etc. În curînd, va începe construcția unei căi ferate și a unui triaj, precum și a debarcaderului provizoriu pentru aprovizionarea cu materiale pe Dunăre. Prima unitate care va intra în producție va fi fabrica de carton duplex-triplex. Paralel cu construirea fabricilor se va ridica un nou cartier muncitoresc pentru lucrătorii viitorului combinat.

Noul combinat va fi utilitat cu cele mai moderne mașini. Construcția sa este expresia ajutorului reciproc al țărilor de democrație populară. La construcția combinatului chimic de prelucrare complexă a stufului contribuie R. D. Germană, R. P. Polonă și R. Cehoslovacă. La sfîrșitul actualului plan cincinal se vor produce aici 25.000 de tone de celuloză. Pentru pregătirea cadrelor de muncitori calificați care vor lucra în acest combinat va lua ființă în curînd o școală profesională.

APARATE DE RADIO DE CALITATE TOT MAI BUNA

Sute de mii de oameni nu muncind în țara noastră urmăresc astăzi emisiunile posturilor de radio la aparate care poartă inițialele fabricilor „Radio popular” și „Electromagnetica” din Capitală.

Ridicîndu-și zi de zi calificarea profesională, muncitorii și tehnicienii de la aceste întreprinderi reușesc să proiecteze și să execute tipuri de aparate de radio de calitate tot mai bună, mai elegante.

Din anul 1951 și pînă acum s-au scos 19 tipuri de aparate de radio, dintre care 3 tipuri pentru satele neelectrificate, precum și mai multe tipuri de difuzoare și amplificatoare pentru radiocafetă. Ultimul tip de aparat de radio „EM 522 A” cu 4 plus 2 lămpi și 4 lungimi de undă, realizat la întreprinderea „Electromagnetica” și tipul „Armonia” produs în acest an de fabrica „Radio popular” sînt superioare tipurilor anterioare.

Producția aparatelor de radio a crescut de la an la an. În anul 1955, de pildă, s-au produs cu aproape 50.000 mai multe aparate de radio decît în anul 1950, iar în primele 4 luni ale acestui an cu circa 5.000 mai multe aparate de radio decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Producția aparatelor de radio din acest an va depăși cu 23,5 la sută pe cea a anului trecut. (Agerpres).

BLOCURI DE BETON CARE ÎNLOCUIESC CĂRĂMIDA

Ministerul Industriei Materialelor de Construcții a organizat anul acesta producția de masă a blocurilor mici de beton care înlocuiesc cărămida la o largă categorie de clădiri. Un asemenea bloc, de mărime egală cu cea de 8 cărămizi luate la un loc este mai ușor decît acestea și izolează bine construcția din punct de vedere termic. Executarea zidăriei din blocuri mici de beton contribuie la creșterea productivității muncii și la reducerea prețului de cost al construcțiilor.

Pînă în prezent, la 16 din cele 27 fabrici de cărămizi din cadrul Direcției generale a Industriei ceramice au fost amenajate secții în care se confecționează blocuri mici de beton. Noile secții amenajate în cadrul întreprinderilor au fost dotate cu mese vibrante tip RL-2 cu o capacitate de peste 1.000 blocuri pe zi. Cele mai bune rezultate la executarea înlocuirii de cărămidă le-au obținut pînă acum fabricile „I Mai” — Bucov și „Ceramica” — București. (Agerpres).

COMUNICAT

cu privire la rezultatele provizorii ale recensămîntului populației Republicii Populare Romine din 21 februarie 1956

Comisia Centrală de Recensămînt comunică:

Numărul locuitorilor Republicii Populare Romine stabilit la recensămîntul populației din 21 februarie 1956 este de 17.489.794, din care 8.502.298 (48,6%) bărbați și 8.987.496 (51,4%) femei.

Din numărul total al locuitorilor, 5.475.427 (31,3%) reprezintă populație urbană, iar 12.014.367 (68,7%) populație rurală.

Capitala țării are un număr de 1.236.905 locuitori.

Populația orașelor reședințe de regiuni este următoarea:

Bacău	51.146	Oradea	99.007
Baia-Mare	35.926	Pitești	38.333
Cluj	154.752	Plocești	114.560
Constanța	99.690	Orașul Stalin	123.882
Craiova	96.929	Suceava	20.942
Galați	95.646	Timișoara	142.251
Deva	16.316	Tg. Mureș	65.188
Iasi	112.989		

Celelalte orașe principale ale țării au următoarea populație:

Arad	106.457	Turda	33.610
Brăila	102.491	Piatra-Neamț	32.546
Sibiu	90.478	Giurgiu	32.607
Satu-Mare	52.099	Medias	32.503
Buzău	47.593	Turnu-Severin	32.485
Reșița	41.241	Birlad	32.043
Hunedoara	36.498	Lugoj	30.258

Pe regiuni, populația țării la 21 februarie se prezintă astfel:

Reg. Bacău	962.869	Reg. Iași	935.545
Reg. Baia-Mare	712.510	Reg. Oradea	858.835
Reg. București	1.570.959	Reg. Pitești	1.121.319
Reg. Cluj	1.259.176	Reg. Plocești	1.349.148
Reg. Constanța	635.936	Reg. Stalin	901.825
Reg. Craiova	1.504.289	Reg. Suceava	915.947
Reg. Galați	1.024.619	Reg. Timișoara	1.195.880
Reg. Hunedoara	572.671	Reg. Aut. Maghiară	731.361

Găsește lucrările de amenajare a ștrandului

Odată cu venirea zilelor frumoase conducerea I.C.A. a și trecut la amenajarea locurilor unde oamenii muncii vor petrece timpul lor liber în mod plăcut.

Astfel s-au început lucrările de amenajare și renovare a ștrandului popular „Neptun”. Aici se execută lucrări de reparare a pontoanelor pentru bazinul de înot, a bărcilor de salvare, se vopsesc cabinetele. În vederea deschiderii cît mai grabnice a ștrandului, lucrările se desfășoară în ritm rapid.

Nu de mult la cabinetul tehnic al întreprinderii tov. inginer Ioan Rusu a propus construirea unui nou tip de cabină mult mai confortabilă și ieftină.

IOAN RIVEN

Ajutorarea celor rămași în urmă — lucrul esențial în întrecere

În toate întreprinderile din orașul și raionul nostru, în împlinirea zilei de 1 Mai, muncitorii și tehnicienii și-au sporit eforturile în producție pentru a obține rezultate cît mai însemnate. În focul întrecerii socialiste, desfășurate în cinstea marelui zile, numeroși muncitori, care în trecut nu-și realizau normele sau abia le îndeplineau, s-au ridicat la nivelul fruntașilor. Dovada acestui fapt este confirmarea de noi fruntași în fiecare întreprindere.

Au intrat în rîndul fruntașilor

Vîjlitul mașinilor de cusut și muncă la febră, face ca secția confecției a fabricii „Tricoul roșu” să se asemene cu un stup de harnice albine. Pe mese stau frumos împăturite și așezate una peste alta articolele tricotate care așteaptă de acum să ia calea magazinelor. Deosebit de frumoase sînt bluzele dantelate din bumbac alb, albastru, galben, verde, etc., care se lucrează aci. Fără îndoială că în vara aceasta ele se vor bucura de multă căutare.

Pe masa de lucru a șefului de sector Felicia Iovin, stă un mic registru de evidență. Răsfoindu-l observăm că în dreptul unor nume se află niște semne. Interesîndu-ne ce rost au acestea, tovarășa Iovin ne răspunde zîmbind: — Sînt cele mai noi frunțase ale noastre. Ele s-au ridicat de curînd, cu prilejul întrecerilor din preajma lui 1 Mai, la-o de pildă pe tov. Drăghina Moș. Ea lucrează la noi de-abia de vreo cîteva săptămîni, dar s-a făcut repede cunoscută prin singurînța și îndemnearea ei. A cerut singură să fie numită la faze mai grele. Este un exemplu de felul cum poate să atingă

în ziua de 1 Mai s-a deschis, în orașul nostru, expoziția artiștilor plastici. Expoziția înfățișează munca artiștilor plastici. Au expus lucrări pictorial arădeni: Nicolae Alexandru, Emeric Hajos, Pataki Alexandru, Iritz Ivany, iar dintre artiștii plastici Stache Valentin, Frențiu Sever, Mihail Ioan și Bicăvi Nicolae, precum și sculptorii Ștefan Soos, Ioan Tolan, Emil Vitroel și Clîjva amatori. În prezent, artiștii plastici lucrează la compoziții de mai mare amploare pentru Expoziția anuală de stat din București. Înainte de a fi trimise, lucrările vor fi expuse la expoziția din Arad.

Încă din prima zi, expoziția s-a bucurat de un deosebit succes. Ea a fost vizitată în ziua deschiderii de 3.000 vizitatori. Pînă în prezent, numărul vizitatorilor s-a ridicat la peste 10.000.

În clîșeu: aspect din sala expoziției.

AGENTILE DE PRESA COMUNICA

★ Declarația lui A. A. Gromiko cu privire la rezultatele lucrărilor sesiunii Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. (pag. 4)

★ Nepalul recunoaște cele cinci principii ale coexistenței pașnice. (pag. 4)

★ Comunicatul final al Consiliului N.A.T.O. reflectă contradicțiile dintre participanții la sesiune. (pag. 4)

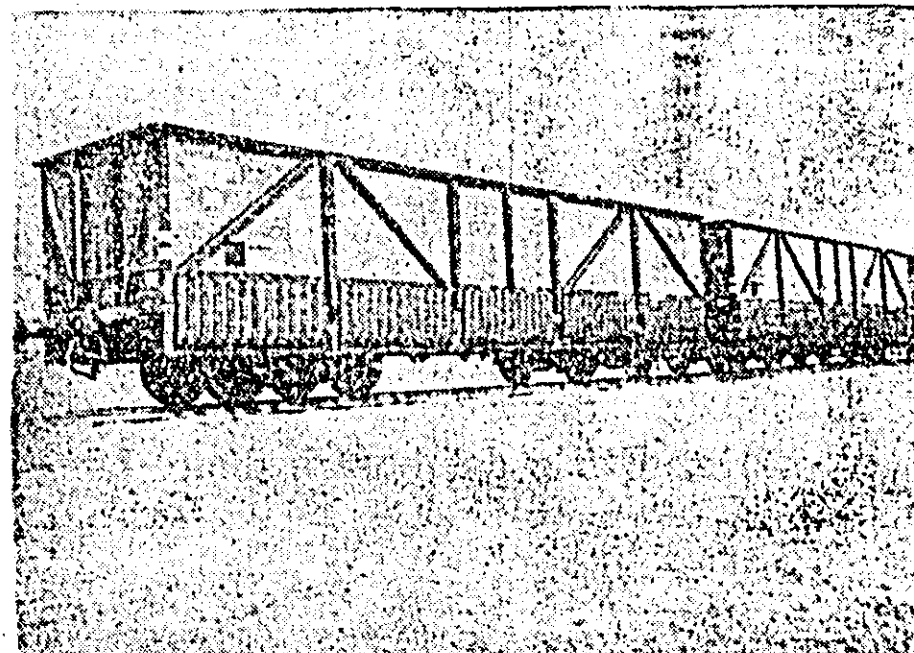
★ Schimburi comerciale între Suedia și R. P. Polonă și Suedia și R. P. Bulgaria. (pag. 4)

Un remarcabil succes al constructorilor de vagoane

În cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii și tehnicienii uzinelor „Gheorghe Dimitrov” s-au angajat să dea peste plan 10 vagoane de minereuri pentru metalurgistii din Hunedoara. Sporindu-și eforturile în muncă, ei au reușit să dea 13 vagoane minereuri peste plan.

În cinstea marelui sărbătorii a oamenilor muncii din lumea întreagă, constructorii de vagoane de aici și-au înălțat și depășit toate angajamentele luate. Ei au produs peste plan și alte tipuri de vagoane.

IN CLÎȘEU: vagoanele construite gata de a porni la drum.

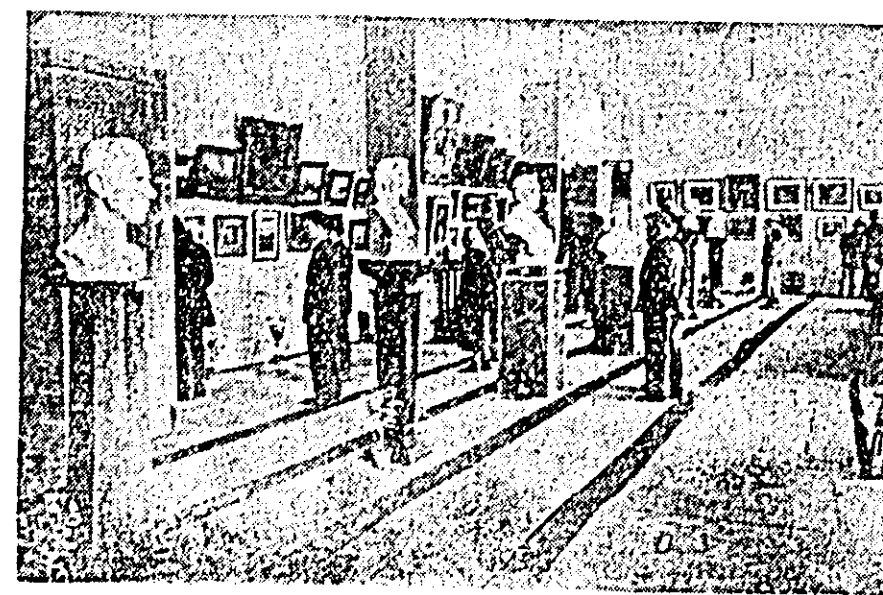
Tot mai mulți fruntași

Cu mindrie în glas ne-a spus tovarășa Szűcs, președinta cooperativei „Ecaterina Varga”, că anul acesta numărul fruntașilor în producție a crescut cu 9 faț de anul trecut. Aceasta este un rezultat frumos. Numai cu ocazia zilei de 1 Mai 6 muncitori au fost distinși cu diploma de fruntaș, iar la alți 8 muncitori li s-a înmînat, în cadrul festiv, steaua de fruntaș în producție.

Sporirea numărului fruntașilor în producție la cooperativa „Ecaterina Varga” nu este întâmplător. Și aici erau înainte mulți muncitori — care obțineau rezultate nesatisfăcătoare, rămîneau în urmă cu planul, dădeau produse de slabă calitate. Acest lucru însă i-a preocupat îndeaproape pe tovarășii din conducerea cooperativei. Că să ajungă cît mai mulți muncitori la nivelul fruntașilor, în secțiile cooperativei, s-au organizat schimburi de experiență, s-au popularizat metodele bune de lucru ale fruntașilor, s-a pus accentul pe folosirea la maximum a mașinilor de lucru, pe organizarea locului de muncă, reorganizîndu-se totodată și întrecerea socialistă.

Aceste metode au dat rezultate bune. În ultimul timp, tovarășa Ana Peter, care lucrează la secția îmbrăcăminte de păpuși, a reușit să-și realizeze planul în proporție de 168 la sută. De asemenea și utemista Constanța Paraschiv, de la secția tricotate, care înainte nu reușea să-și realizeze sarcinile de plan, în prezent își depășește norma cu 100 la sută. Asemenea rezultate în producție a înregistrat și tovarășa Maria Dronea precum și alte muncitoare de la secția țesătorie manuală.

Expoziția artiștilor plastici arădeni

Scrisoare deschisă

Vă mulțumim,
tovarășii actori...

Am ales această cale de a vă adresa mulțumirile noastre, nu pentru că n-am fi avut altă cale, ci pentru a face cunoscut și altora sprijinul ce ni l-ați dat.

Noi, un colectiv sindical de amatori, studenți în medicină, am venit în orașul dumneavoastră, la Arad, cu comedia „Călătorie de nuntă”, piesă ce văzuse lumina rampelor numai cu câteva zile înainte. Ne-am adresat timid conducerii Teatrului, care prin tov. director Octavian Rappaport ne-a oferit tot sprijinul. Am fost încurajați prin atenția și binevoitoarea primire pe care ne-ați făcut-o în fața interpretării din aceeași piesă, prezentă în repertoriul teatrului din Arad.

Venind printre noi, ați adus acel spirit de solidaritate actoricească și ne-ați însoțit în activitatea noastră de amatori.

Ne-a fost de un real ajutor moral și artistic prezența în mijlocul nostru a tovarășului director de scenă Savel Grunea, care după spectacol ne-a dat îndrumări prețioase. O tovarășească și călduroasă atitudine au avut actorii Silvia Tabacu, Fana Gelcă, Mișu Drăgoi, Vasile Varganici și alții.

Schimbul de experiență pe care ni l-ați prilejuit a fost constructiv și a contribuit la sudarea colectivului nostru, care a părăsit Aradul animat de cele mai frumoase sentimente.

Ați ajutat și ați însoțit, dragi tovarășii, un colectiv de amatori care participă cu elan la mișcarea cultural-artistică sindicală și ați reprezentat cu cinstite corpuri actoricești din orașul Arad. Am dus cu noi și vom păstra aceste plăcute impresii, și vă trimitem de aici, de la locul nostru de muncă, salutul și recunoștința noastră.

Colectivul de teatru al Institutului de Medicină — Timișoara

Rezultatele colaborării dintre familie și școală

Școala poate rezolva marile sarcini ce-i revin în munca de educare a tinerii generații numai în colaborare cu familia. Una dintre cele mai importante sarcini ale familiei este de a ajuta școala în aplicarea măsurilor extrașcolare. Pentru buna reușită a acestor sarcini, școala se preocupă în mod deosebit de ridicarea nivelului cultural și pedagogic al părinților, lectoratul cu părinții fiind o formă concretă și necesară a preocupărilor ei.

Una dintre școlile care au înțeles rostul funcționării lectoratului cu părinții, este Școala de 7 ani nr. 1 din comuna Curtici, condusă de tov. Iuliana Toma. Comisia de pe lângă direcție din care fac parte profesori, diriginți și părinți al elevilor și-a fixat ca temă principală transmiterea științei pedagogice în rândul părinților elevilor pentru a-i sprijini în munca instructiv-educativă. A fost preconizată, în acest scop, o serie de conferințe, cu tematică adecvată: „Indatoririle familiei față de educarea copilului”, „Indatoririle față de școală”, „Timpul liber al școlarului în familie”, „Învățătorii și profesorii diriginți au studiat apoi în mod amănunțit specificul din familiile elevilor, făcându-și notițe detaliate asupra lor, iar datele consemnate au fost depuse la direcția școlii, pentru dosarul acestui lectorat.

După ce directorul a studiat aceste documente, a propus susținerea unor referate de către diriginți în fața părinților, urmate de discuții și hotărâri. Între două ședințe se urmărește aplicarea sarcinilor trasate prin hotărâri.

Pentru ca părinții să fie atrași în activitatea lectoratului, direcția școlii a înăunțat o serie de programe artistice pregătite de către elevi și a organizat expoziții pe clase care oglindesc multiplele activități ale elevilor; după unele ședințe cu părinții s-au rulat difilme („Regimul de zi”, „În sat la noi”, „Educația copilului în familie”), existente în școala din Curtici.

Ședințele se încheie de obicei cu un referat ținut de un părinte. Referatul constă în revizuirea practică a modului în care el își sprijină propriul copil la învățătură. Din punct de vedere teoretic această relație este analizată de un profesor sau de director.

Exemple pozitive în sprijinirea legăturii cu familia o dovedesc tovarășii profesori Dumitru Faur, Sonia Busuoc și Petru Urzică.

Școala de 7 ani nr. 1 din Curtici este una din școlile fruntașe pe raion; are frecvența cea mai bună și are printre cei mai mulți absolvenți îndrumați spre școlile medii și profesionale din Arad. La obținerea acestor rezultate frumoase a contribuit în mare măsură colaborarea strânsă dintre școală și familie. Experiența pozitivă a școlii de 7 ani nr. 1 din Curtici merită să fie cunoscută și folosită de celelalte școli din raionul Arad.

CINEMATOGRAFICA

„NUFĂRUL ROSU”

— la cinematograful „Gheorghe Doja” —

Prin „Nufărul roșu”, cinematografia noastră a abordat o tematică nouă: educarea copiilor. Acțiunea plasată într-un cadru minunat, prin pitorescul său, maiul Dunării, cu o vegetație luxuriantă și o mare bogăție de culori. Viața pe malul Dunării e plină de temperament. Trăiesc oameni îndrăzneți, pescari, călători în grădini. Copiii sînt și ei curajoși și iscușiți. În clasa a cincea a școlii din sat sînt însă cîțiva elevi care prin purtare lor nu fac de loc cinste satului. În fruntea clasei este Grigore Lipan-Ciortanu. Rămăs orfan de ambii părinți, Ciortanu, dealtfel un băiat dezghețat și îndrăzneț, s-a învățat să nesocotească școala, profesorii și colegii.

Cu un astfel de elev, Irina Savu, o profesoară tină și fără experiență, diriginta clasei a cincea nu reușește nicicum să îndrepte situația la învățătură a elevilor din clasa sa. Ce să facă? Profesoara cunoaște înfrîngeri dureroase la catedră, nu reușește să țină piept celei lui Ciortanu. Șovăie. Vrea să plece. Venirea în sat a muncitorului Marin Neagoe, directorul Gospodăriei piscicole de stat care și-a aduce și fetița, Sanda, plonieră și o veche cunoștință a Irinei, o face să renunțe la intenția de a pleca și-l dă noi forțe.

Înfățișându-l pe tînărul Ciortanu, filmul își propune să dea răspuns la întrebarea: poate fi educat sau nu un copil ca el? Unii profesori de la școală din sat, în frunte cu directorul, după ce Ciortanu săvârșește încă alte câteva acte indiscipline, vor să-l elimine. Singura profesoară Irina Savu își dă seama că Ciortanu are un fond sănătos, că e plin cu inițiativă și inteligent, că el poate fi un elev bun. Dar ea nu știe cum să procedeze. În ajutor îi vine secretarul U.T.M. Criticat aspru de colectivul de elevi și profesori Ciortanu simte în sufletul său, pentru prima dată,

abia perceptibil dorința de a nu fi izolat, ținut de-o parte, privit cu ochi răi.

Ciortanu, cu toate că devine înțelesul cu înțelesul un altul, este unul dintre acei oameni plini de o mîndrie nemanifestată care-l împiedică să se apropie de colectiv. El are nevoie de

prietenie. A doua zi îi aduce încă o mare bucurie: primește cravata de plonier.

Filmul „Nufărul roșu”, e o lucrare care face cinste filmoteicii românești. Imaginile și muzica, dă acțiunii filmului un bogat colorit național.

IN CLISEU: o scenă din film

Revista

„Probleme economice”
nr. 4—1956

A apărut numărul 4 din 1956 al revistei „Probleme economice”.

În acest număr revista publică editorialul „Creșterea productivității muncii — factor esențial pentru îndeplinirea celui de-al doilea plan cincinal” precum și articolele: „V. I. Lenin despre productivitatea muncii în socialism” de D. Marin, „Unele aspecte ale corelației dintre creșterea productivității muncii și a salariilor” de E. Balas, „Unele probleme ale normării tehnice a muncii în industria R.P.R.” de P. Coppelovici, „Rolul tehnologiei înaintate pentru creșterea productivității muncii în industria constructoare de mașini” de H.D. Sterian, „Influența reducerii timpilor auxiliari și de servisie asupra creșterii productivității muncii în industria confecțiilor” de S. Teich.

Revista mai cuprinde articolele: „Noua etapă în transformarea socialistă a industriei și comerțului capitalist în R. P. Chineză” de Siui Di-Sin, „Despre problema deosebirilor naționale în corelația dintre salarii, randament, compoziția organică a capitalului și rata profitului în istoria capitalismului” de acad. J. Kuczynski, „Aspecte ale dezvoltării economiei Republicii India” de Fl. Duca. La rubrica „lecții și consultații” este publicată lecția tovarășei Zina Brincu intitulată „Crisele economice de supraproducție”.

Numărul de față al revistei „Probleme economice” cuprinde, de asemenea, articole de critică și bibliografie și informații științifice.

Într-un arădenii ridică scorul prin Mateon, care trimite o mingă de la 20 metri în plasă — 3:0.

În minutul 37, același Mateon stabilește scorul final de 4:0 dintr-o acțiune personală.

Pînă la sfîrșitul meciului, textiliștii ratează încă două ocazii (Mercea în minutul 41 și Mateon în minutul 43).

În această parte de joc, gazele sînt în întregime depășite de echipa oaspe. Fiecare jucător a fost animat de dorința de a învinge, a luptat cu toate puterile pentru a face o partidă cît mai bună. Victoria categorică a echipei Flamura roșie U.T.A. se datorează seriozității cu care privesc textiliștii campionatul din acest an, dorind să ocupe un loc fruntaș în clasament.

În această partidă toți jucătorii arădeni s-au comportat bine, însușiți de dorința de a învinge. Portarul Faur a apărut cu precizie și a dat dovadă de curaj. Fundașii Șzucs, Dușan, Farmati au jucat ca întotdeauna atent și au anihilat acțiunile studenților. Mijlocașii Kapas și Șerfözö au alimentat înalțarea și au ajutat fundașii. Înaintarea — Jurcă, Mercea, Mateon, Petschowski, Boitoș — a fost omogenă, a combinat bine, și a tras mult la poartă. Petschowski a condus întreaga linie de atac, a avut o serie de deschideri și lansări bine judecate, iar Mateon, golgeterul echipei, a excelat în marcarea golurilor. Fiecare jucător în parte precum și antrenorul Reinhardt merită felicitări pentru jocul de duminică. În sfîrșit, dorința iubitorilor de fotbal din Arad s-a împlinit: echipa nu numai că a jucat bine, dar a și marcat multe goluri.

ȘTEFAN IACOB

METALUL ARAD—FLACARA 14 ORAȘTIE 1:0 (0:0)

Jocul s-a desfășurat la un nivel tehnic scăzut. Oaspeții au jucat mai bine în timp și au dominat majoritatea timpului. Unicul punct al partidei a fost înscris în min. 85 de către Bucurescu. Un rezultat de egalitate ar fi

Informații

Extinderea legăturilor culturale
ale țării noastre cu străinătatea

La Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea sînt numeroase scrisori care aduc mărturie despre lărgirea legăturilor culturale ale R.P.R. cu țările Americii Latine.

În Chile a apărut un volum din ciclul „Zorii în democrațiile populare” de Grigorio Guerra, închinat țării noastre. Anul trecut, presa din Santiago a semnalat de asemenea mai multe manifestări publice organizate de centrul de cultură romino-chilian.

Teatrul experimental al Universității din Santiago, care se bucură de un mare prestigiu printre oamenii de artă din Chile, a dat reprezentații cu piesa „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale. Spectacolul, montat de Domingo Piga, a întrunit aprecieri unanime ale presei chilene. Publicațiile „Vistazo” și „El Siglo” au publicat cronici elogioase despre acest spectacol.

În Argentina, arta noastră populară și-a câștigat numeroși admiratori în urma expoziției de artizanat deschisă anul trecut la Buenos Aires. La Mar del Plata, stațiune balneară de pe coasta oceanului Atlantic, devenită prin tradiție un loc de întâlnire al oamenilor de cultură și artă argentinieni, școala de teatru „ABC” a organizat o expoziție consacrată teatrului universal, la care a participat și țara noastră. Realizările artei teatrale românești au produs o vie impresie, fiind viu comentate de specialiști.

Scritorul Hector Pablo Agosti, care a vizitat R.P.R. a tradus în limba spaniolă piesa „O scrisoare pierdută”. Au apărut de asemenea volumele „În țara piinii și a păcii” și „Prin R.P.R.” de Ruben Sinai și Sara Llanes.

Din Brazilia au sosit vești despre concerte de muzică românească organizate de dirijorul Claudio Santoro și pianistul Arnaldo Estrella, care au concertat și în țara noastră.

Criticul de artă Jose Ignacio Marquez Rotiles și pictorul Rossendo Soto Alvarez din Mexic, care au fost oaspeții țării noastre cu prilejul deschiderii expoziției de artă plastică mexicană, au organizat la întoarcere în patrie conferințe despre realizările poporului nostru. O altă inițiativă aparține Universității muncitorești din Mexico, care a organizat o expoziție de fotografii înfățișînd aspecte ale construcției socialismului în R.P.R. (Agerpres)

Noul program al Circuitului de stat

Circuitul de stat din București, aflat în turneu la Arad, prezintă un nou program care cuprinde printre altele:

Dresură de lei prezentată de Dina Mihalea, artistă emerită a R.P.R. Acrobație la sol „Trio Fridman” de la Circuitul de stat din București. Harten de la Circuitul Humberto din R. Cehoslovacă execută un număr de per. Dresuri de cai și bivoli albi, prezentată de „Duo

Rosman”. Lupta cu ursul, prezentată de dresorul Köszei. Parca comică este prezentată de Panătopol, Angelescu Benonie și Greulescu de la Circuitul de stat din București, etc.

Reprezentările: duminică la orele 10,30; 10,30 și 20, iar în zilele de lucru la orele 20. Jola și simbla matineu la orele 10,30.

Reprezentările cu noul program vor dura 10 zile.

Programul
LA RADIO

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 8 mai 1956:

TEATRU, LITERATURĂ, CONFERINTE

14.05: Vitrina cu cărți noi (pr. II). 18.40: Conferință: „35 de ani de luptă”, de Ștefan Cruceanu (pr. I). 19.00: Pagini literare consacrate Partidului nostru (pr. II). 21.15 Călători și călătorii: Din însemnările de călătorie ale lui Voltaire (pr. I).

MUZICA POPULARĂ

10.00 Orchestre de muzică populară românească (pr. I). 12.12 Melodii populare din diferite regiuni ale țării (pr. I). 14.20 Jocuri populare românești executate la flaut (pr. II). 14.48 Concert de muzică populară românească (pr. I). 17.45 Muzică populară românească interpretată de amatori (pr. I). 21.00 Melodii populare românești (pr. I).

MUZICA USOARĂ, DE OPERETĂ ȘI DE DANS

10.50 Muzică de estradă (pr. I). 15.35 Muzică ușoară românească (pr. I). 16.15 Cîntă Rodion Hodovanski și Simona Cassian (pr. II). 18.30 Muzică ușoară românească (pr. II). 21.15 Muzică ușoară (pr. II). 22.30 Muzică ușoară (pr. I). 23.15 Muzică de dans (pr. II).

MUZICA SIMFONICĂ, DE CAMERA ȘI DE OPERĂ

9.00 Pagini din operele lui Verdi (pr. I). 11.30 Concert simfonic (pr. I). 14.00 Lucrări concertante în interpretarea pianistului Edwin Fischer (pr. I). 15.05 Concert simfonic de muzică românească (pr. II). 16.45 Lucrări inspirate din trecutul de luptă al poporului nostru (pr. I). 17.20 Muzică din opere la cererea ascultătorilor (pr. II).

Cultura fizică și sport

Textiliștii arădeni în formă excelentă

Flamura roșie U.T.A. — Știința Cluj 4:0 (2:0)

CLUJ. (De la trimisul nostru). „Bravo băieții!” așa a exclamat antrenorul Reinhardt la sfîrșitul meciului, mulțumit de comportarea remarcabilă a echipei sale. Între-adevăr, bravo lor, fiindcă au ținut să facă în această zi una din cele mai frumoase partide, în compania echipei Știința, în fața unui public unanim recunoscut ca pasionat suportor al echipei locale.

Întîlnirea desfășurată duminică pe terenul „Gheorghe Gheorghiu Dej” din Cluj s-a ridicat la un bun spectacol fotbalistic, în care „actorii” principali au fost jucătorii textiliștii, în formă excelentă. Cei peste 12.000 de spectatori au asistat la un joc pasionant, plin de faze spectaculoase și de un bun nivel tehnic. Echipa Flamura roșie U.T.A. a jucat frumos și combativ, a dominat majoritatea celor 90 de minute, a tras foarte des la poartă și, în consecință, a câștigat pe merit.

Redăm mai jos desfășurarea jocului. La fluierul arbitrului L. Păunescu (Orașul Stalin), cele două echipe au aliniat următoarele formații:

Flamura roșie U.T.A.: Faur — Șzucs, Dușan, Farmati — Kapas, Șerfözö — Jurcă, Mercea, Mateon, Petschowski, Boitoș.

Știința Cluj: Catina — Székely, Luca, Isac — Roman, Nedelcu I — Nedelcu II, Suciu, Avram, Georgescu, Dragoman.

Partida începe în nota de dominație a oaspeților. În primul minut de joc, textiliștii obțin o lovitură liberă de la 25 metri, care este transformată în mod magistral de către maestrul

emerit al sportului Petschowski — 1:0. Meciul continuă într-o alură rapidă. În minutul al 2-lea, la capătul unei acțiuni Jurcă trage în bară, ratînd astfel o ocazie bună. Cu un minut mai tîrziu, o fază palpitantă la poarta arădenilor. Șerfözö trimite în gol mingea „acasă”; aceasta este ajunsă de Georgescu, însă Faur sare la piciorale lui și reține balonul, lămurind o situație dificilă.

De cîteva ori gazele reușesc să contracțeze dar fără succes. Apărarea echipei Flamura roșie U.T.A. în frunte cu Dușan, anihilează toate încercările.

Arădenii continuă să desfășoare un joc frumos cu bune legături între compartimente și cu pase precise, pe jos. Ei domină teritorial și creează o serie de acțiuni periculoase la poarta studenților. În minutul 22, Jurcă îi centrează lui Mateon, dar acesta preia cu capul greșit, pe lângă poartă. Apoi ratează pe rînd Petschowski și Șerfözö, în minutul 32, respectiv 36.

În minutul 41 asistăm la o fază spectaculoasă. Jurcă face o cursă pe extremă, îi centrează lui Mateon și acesta din urmă preia cu capul în plasă — 2:0 pentru Flamura roșie U.T.A. Nici după acest nou punct studenții n-au timp să-și revină deoarece textiliștii desfășoară acțiuni după acțiuni care se încheie cu șuturi la poartă. În minutul 43 Șerfözö pornește cu mingea spre poarta adversă, trece pe lângă mulți apărători și, ajuns în fața porții într-o poziție clară, trage puternic în gol. Într-o fază extrem de palpitantă. A fost o fază extrem de palpitantă.

În ultimul minut de joc, Mateon es-

te acela care trage „Bară. Fluierul arbitrului care anunță sfîrșitul primei reprize, îl găsește pe jucătorii textiliștii în plin atac.

În repriza secundă, în primele 20 de minute, ambele echipe domină alternativ și desfășoară acțiuni frumoase dar fără rezultat. După aceea, jucătorii de la Știința încep să joace dur. În minutul 21, Farmati fiind accidentat, iese de pe teren. Arădenii continuă să joace în 10 oameni. Cu un minut mai tîrziu este accidentat și Dușan, la cap, și este scos de pe teren. În acest timp, Farmati reîntrează în teren și se apără organizat. Doar în aceste cîteva minute de joc reușesc studenții să domine categoric, însă fără nici o modificare în scor. Apărarea arădenilor formează un zid de nepătruns.

În minutul 30 asistăm la un moment impresionant. Dușan, deși serios accidentat, pansat la cap, reîntrează pe teren. Publicul aplaudă îndelung altitudinea lui Dușan, care și-a luat locul în echipă și a continuat, împreună cu coechipierii săi, lupta pentru victorie. Și, în această partidă, el a fost stîlpul apărării. Reîntrearea lui Dușan produce multă însuflețire în sînul echipei. Înaintașii au început să desfășoare un joc și mai viu, mai legat și cu finalitate în acțiuni. În minutul 31, Petschowski trage o mingă puternică lîngă poartă, iar un minut mai tîrziu, Mercea preia o centrare a lui Jurcă, cu capul, pe lîngă poartă.

În minutul 35, la capătul unui contraatac al clujenilor, Nedelcu II trage puternic la poartă. Faur însă respinge în corner. Cu un minut mai

trîziu, arădenii ridică scorul prin Mateon, care trimite o mingă de la 20 metri în plasă — 3:0.

În minutul 37, același Mateon stabilește scorul final de 4:0 dintr-o acțiune personală.

Pînă la sfîrșitul meciului, textiliștii ratează încă două ocazii (Mercea în minutul 41 și Mateon în minutul 43).

În această parte de joc, gazele sînt în întregime depășite de echipa oaspe. Fiecare jucător a fost animat de dorința de a învinge, a luptat cu toate puterile pentru a face o partidă cît mai bună. Victoria categorică a echipei Flamura roșie U.T.A. se datorează seriozității cu care privesc textiliștii campionatul din acest an, dorind să ocupe un loc fruntaș în clasament.

În această partidă toți jucătorii arădeni s-au comportat bine, însușiți de dorința de a învinge. Portarul Faur a apărut cu precizie și a dat dovadă de curaj. Fundașii Șzucs, Dușan, Farmati au jucat ca întotdeauna atent și au anihilat acțiunile studenților. Mijlocașii Kapas și Șerfözö au alimentat înalțarea și au ajutat fundașii. Înaintarea — Jurcă, Mercea, Mateon, Petschowski, Boitoș — a fost omogenă, a combinat bine, și a tras mult la poartă. Petschowski a condus întreaga linie de atac, a avut o serie de deschideri și lansări bine judecate, iar Mateon, golgeterul echipei, a excelat în marcarea golurilor. Fiecare jucător în parte precum și antrenorul Reinhardt merită felicitări pentru jocul de duminică. În sfîrșit, dorința iubitorilor de fotbal din Arad s-a împlinit: echipa nu numai că a jucat bine, dar a și marcat multe goluri.

Jocul s-a desfășurat la un nivel tehnic scăzut. Oaspeții au jucat mai bine în timp și au dominat majoritatea timpului. Unicul punct al partidei a fost înscris în min. 85 de către Bucurescu. Un rezultat de egalitate ar fi

fost poate mai just, ținînd cont de raportul de forțe de pe teren.

LA HANDBAL: VOINȚA SIBIU—PROGRESUL ARAD 4:4 (2:1)

Întîlnirea de handbal din cadrul campionatului categoriei A, desfășurată duminică în orașul nostru, s-a soldat cu un rezultat de egalitate. Jocul a fost viu disputat și ambele echipe au luptat cu multă voință pentru victorie. Au marcat: Herschman, Bretz, Krausz, Gelmer, pentru Voința, Brischler (2) Vollman, Keltensock pentru Progresul.

PE SCURT

În etapa de duminică a campionatului categoriei A la fotbal s-au obținut următoarele rezultate: C.C.A.—

„MAXIM GORKI” (Micașca):

Port de nord. Repr. zilnic, fără de lunea, la orele 8 seara; duminică la orele 2, 4, 6 și 8, matineu la orele 11. (Miercuri și sîmbătă și la orele 6).

„SOLIDARITATEA” (Gaș): Apărarea înaripată. Repr. zilnic, afară de lunea, la orele 7 seara.

„ILIE PINTILIE” (Grădile): În ziua de 11, 12 și 13 mai: Dubla Lotie. Repr. în zilele de lucru la orele 7 seara.

TIMPUL PROBABIL

Centrul meteorologic Arad comunică:

Azi, 8 mai, timp cu cer variabil ziua și însenări în cursul nopții. Ploi locale în regiunea de munte și în cursul după amiezii. Temperatura

în ușoară scădere ziua va fi cuprinsă între 15—20 grade, iar noaptea va scădea între 6 și 10 grade. Vînt puternic cu intensificări temporare. Pentru următoarele două zile timp variabil favorabil ploilor locale, cu temperatura în ușoară scădere.

Dinamo Bacău 8:0; Progresul Oradea — Dinamo București 1:0; Dinamo Oradea — Minerul Petroșani 2:1.

LA HANDBAL: VOINȚA SIBIU—PROGRESUL ARAD 4:4 (2:1)

Întîlnirea de handbal din cadrul campionatului categoriei A, desfășurată duminică în orașul nostru, s-a soldat cu un rezultat de egalitate. Jocul a fost viu disputat și ambele echipe au luptat cu multă voință pentru victorie. Au marcat: Herschman, Bretz, Krausz, Gelmer, pentru Voința, Brischler (2) Vollman, Keltensock pentru Progresul.

PE SCURT

În etapa de duminică a campionatului categoriei A la fotbal s-au obținut următoarele rezultate: C.C.A.—

În cadrul campionatului de fotbal, întîlnirile desfășurate în orașul nostru s-au terminat cu următoarele rezultate: Progresul I.C.A.—Recolta Șiria 2:0; Voința Ardeu—Metalul Bocea 2:0; Flamura roșie com. alimentară—Recolta Ciacova 2:1.

În cadrul campionatului regional de fotbal, întîlnirile desfășurate în orașul nostru s-au terminat cu următoarele rezultate: Progresul I.C.A.—Recolta Șiria 2:0; Voința Ardeu—Metalul Bocea 2:0; Flamura roșie com. alimentară—Recolta Ciacova 2:1.

În cadrul campionatului regional de fotbal, întîlnirile desfășurate în orașul nostru s-au terminat cu următoarele rezultate: Progresul I.C.A.—Recolta Șiria 2:0; Voința Ardeu—Metalul Bocea 2:0; Flamura roșie com. alimentară—Recolta Ciacova 2:1.

PARTIDULUI

de A. TOMA

Când stavila pînă-n cer ne crește în cale,
Noi, comuniștii, nu cunoaștem jale:
Proptim largi umeri, toți —, rostim „PARTID” —
Cad munți de fier, căl dalbe se deschid.

Partid, tu pentru noi orin noi învingi,
Sub orice pas un iad străvechi tu stingi
Și-n orice seceră, orice ciocan,
Un cuget pui cu-avînt de năzdrăvan.

Și-n orice braț treci vîaga tuturor,
Din sterpe stînci să smulgi plin izvor,
Și an cu an izbînzii cît veulgi seceri —
Intrecătorule mai sus de orice-nțererii

Azi, cînd ne creștii a fi alotstăpîni,
Bem crezul tău ca flacări în plămîni
Turnînd nădejde, dragoste, mîndrie
În munca dezrobîită pe vecie.

Conducătorule-nțelept condu-ne!
Noi zi cu zi trăim cîte-o mînuie.
Vijelios noi te urmărim și cu umire
Spre noua și frățiască rînduire.

Dar val și-amar de dușmanul de clasă
Pîndind s-aprindă noua noastră casă.
Cu el nu-l traî nici pace. — Facă loci
Partid, înalță-ți paloșul de foc!

Căci omul nou nu-l dornic doar de spor:
I-al prins aripi și-l suflă vînt de zbor,
Și-și cere liber largul pămîntesc
Căci aripile-i cresc —

și crește —

și crește!

(Din volumul „Cîntul vieții”)

Convorbire despre trecutul de luptă al partidului

Într-una din zile, după terminarea lucrului, muncitorii de la filatura uzinelor „30 Decembrie” s-au adunat în sala de ședințe. Aci tov. Ștefan Ordochi, muncitor la această uzină, le-a vorbit despre trecutul de luptă al partidului, despre condițiile grele în care au luptat comuniștii sub regimul burghez-mosieresc.

Făcînd o paralelă între situația din prezent și viața grea din trecut, tov. Ordochi a spus:

— În trecut, în anul de crîntă exploatare capitalistă, oamenii muncii îndurau mari greutăți, trăceau prin lipsuri insuportabile. Ei însă nu s-au lăsat înfrînți și, sub conducerea partidului, au luptat pentru lămurirea utoi viiei mai bune. Această luptă era plină de riscuri. Comuniștii și stăciștii erau amenințați la tot pasul cu mustrările și schingiurii. Dar ei rămîneau mereu în fruntea luptei. Datorită activității comuniștilor, în Arad și alte localități se organizau

greve și demonstrații care mobilizau pe oamenii muncii în lupta împotriva politicii de jaf a burgheziei. Incunurarea luptei eroice a partidului este viața nouă de azi din patria noastră.

Răspunzînd întrebărilor puse de tinerii din sală, tov. Ordochi a vorbit mai amănunțit despre unele fapte și acțiuni întreprinse de partid în anul ilegalității la care a luat parte și el.

În 1943, bunăoară, muncitorii din Arad, avînd în frunte comuniștii au întreprins acțiuni de sabotaj a frontului hitlerist.

Vorbindorul a subliniat apoi marile posibilități și căile luminoase care s-au deschis azi în fața tineretului nostru, care-și poate realiza cele mai îndrăznețe dorințe. Pentru a nu slăbi însușirea lor, pentru a lupta cu forțe sporite la construirea socialismului, tinerii trebuie să cunoască paginile glorioase din istoria partidului.

ȘTEFAN NEAMȚU
și F. PINCOTAN
correspondenți

Oameni în luptă cu forța aburului

În sala cazanelor nu se auzea decît un duduie nădărnice. Mecanicii fochiști erau la posturile lor. Toate aparatele funcționau ca ceasul. Din cînd în cînd maistrul fochist, comunistul Ștefan Totoreanu, cu ochelarii fumurii se uita în cazan prin gurile de observare. Flăcări uriașe se înalțau spre bolta cazanului. De jos se ridicau altele. În fața cazanului de abur apăru șeful de tură Cornel Gușat. Un om întreg două vîrste, energic și curajos în toate. În cei 25 de ani de cînd a învățat meseria a trecut prin multe. Se simte încă tîrîr deși trudnicia anilor ce s-au scurs i-au adus înaintea de vreme multe fire de păr argintiu. Pe timpul burgheziei era fochist și muncea din greu pentru un salariu de nimic. Astăzi prin munca și priceperea lui e șef de tură la Uzina electrică. O clipă l-a privit în ochi pe maistrul fochist Totoreanu, apoi, l-a întrebat:

— Cum merge automatul de la alimentarea apei?

Totoreanu n-a mai apucat să spună vreun cuvînt. Un zgomot asurzitor l-a făcut pe mecanicii fochiști să sară de la locurile lor. Pentru un moment, nimeni nu știa ce s-a întîmplat. Șeful de tură strigă cît putu mai tare, să fie auzit. S-a spart o țevă fierbătoare. Zgomotul creștea. Din cauza presiunii aburului, ușiile de la camerele de combustie au fost deschise forțat. Limbile de foc ce leșeau din cazan se întindeau la cîțiva metri. Aburul, gazele și fumul începuseră să umple sala.

— Să rămîie oare orașul fără energie electrică? — gîndi comunistul Cornel Gușat în acele momente critice. Nu, nu se poate! Vom face tot ce ne va sta în putință. Lucrul în fabrică nu va fi întrerupt.

La semnele lui energice făcute cu mina, ușiile laterale au fost deschise. Maistrul fochist Totoreanu a închis pînă. Aburul fierbinte ce leșea cu mare presiune din cazan împinzi repede toată sala ca o ceață groasă. Nu se mai vedea nimic, nici aparatele, nici oamenii. Situația se agrava tot mai mult. Ventilul principal de abur trebuia închis. Orice pierdere de timp ar fi putut costa mult. Acul din sală începuse să se încălzească grozav. Trebuia să se acționeze cît se poate de repede. Altfel, temperatura din sala cazanelor s-ar fi putut ridica la 65—70 grade. Înfruntînd căldura amețitoare și pericolul, mulți cazanșii s-au suit în grabă pe scări pînă la ventilul principal. Printre ei era Petre Puga și Liviu Bugariu. Unul își scoase bluza de la salopetă și cu ea înfășură roata fierbinte a ventilului. Simțeau acțiunea sufocantă a aburului, a gazelor și a fumului de deasupra cazanului, dar nu se dădeau învinși. Cu mișcări rapide de oameni înclădeau tot mai mult ventilul. În sala cazanelor, prin ceață groasă de aburi comunistul Cornel Gușat abia îl recunoscu pe prim fochistul Andrei Totoc. Îi strigă în ureche să închidă ventilul al doilea pentru a sopera celelalte cazane de cel în cauză. Înclădîndu-l, Totoc nu se mai opri decît sus la ventil. Între timp, ventilul principal a fost închis complet. Flăcările se potoliseră. Aburul amestecat cu gaze și fum începu să se împrăstie tot mai mult. Soarele pătrunse din nou prin geamurile mari ale uzinei. Oamenii se vedeau acum bine unul pe altul. Se priveau. Cu fețele înegrite, transpirații de căldură și abur continuu să mearcă mai departe, la înălțarea-mea deranjamentului. Zgomotul începuse și el să slăbească.

Fochiștii de la celelalte cazane înclădeau acum continuu focurile. Trebuia menținută cu orice preț sarcina reparată pe uzină. Șeful de tură alerga cînd într-o parte, cînd într-al-

ta dînd indicații. Din cauza pierderilor mari de aburi nivelul apei în cazan nu se mai putea menține decît cu foarte mare greutate. Dacă cazanul ar fi rămas fără apă suficientă, și celelalte țevi fierbătoare s-ar fi putut sparge.

Șeful de tură dădu o nouă dispoziție:

— Treccem de la reglajul automat al alimentării cu apă la reglarea manuală. N-avem ce face, aveți grijă, urmăriți continuu aparatele. Fiți numai ochi și urechi!

Comunistul Cornel Gușat alerga apoi în sala turbinelor. Zgomotul masinelor era alt decît cel normal. Deranjamentul de la sala cazanelor le dădea acum mult de lucru și turbinistilor. Din fugă, se uita la un manometru. Presiunea era în continuă scădere. Scădea și temperatura aburului.

— Debransați partea de 15 KV, strîgă el tabloulul Ladislau Szalay.

Apoi, către mecanicii turbinistilor:

— Opriți turbo-alternatoarele 1 și 2, dar repede, repede, uile, presiunea scade mereu.

Sarcina uzinei a fost repartizată automat pe celelalte grupuri din sistem. Cîrînd presiunea începu să crească. Turbinistii au pornit în grabă grupul nr. 1. La dispoziția șefului de tură, ajutorul dispecer, utemista Dina Persida a luat legătura cu uzina Timișoara.

— Alo Timișoara, alo Timișoara. Avem deranjament. Încercați centrala voastră la maxim.

Uzina electrică din Timișoara a înclăcat imediat. Între timp a fost pornit grupul nr. 2. — Totul era acum normal. — În sala cazanelor șeful de tură îl găsi pe candidatul de partid Andrei Totoc. Sufla greu. Un zîmbet pornit din colul gurii, îi însemnă fața. Era bucuros. „Furtună” trecuse. EUG. DREPTU

Candidați de partid

Nu de mult au fost primii în rîndurile candidaților de partid, tovarășii Mihai Ardelean și Iosif Juncu, fochiști la Depoul de locomotive C.F.R. din Arad. Adunarea generală în care au fost discutate cele două cereri, a rămas ca un eveniment însemnat al vieții celor doi tovarășii cît și a întregii organizații de bază. Discuțiile purtate de comuniști s-au desfășurat pe poziții principiale, în care nu a lipsit spiritul critic.

— Tov. Ardelean este fruntaș în producție — a spus atunci mecanicul Gavra. Pentru munca depusă, a fost premiat nu de mult chiar de către Ministerul Căilor Ferate.

— Întrînd în rîndurile candidaților de partid — a adăugat mecanicul Ioan Ilie — consider că tov. Ardelean va face cinste întreprinderii noastre, organizației noastre de bază. Cînd spun aceasta mă bazez pe faptul că el este un element cinstit, sincer și conștiincios.

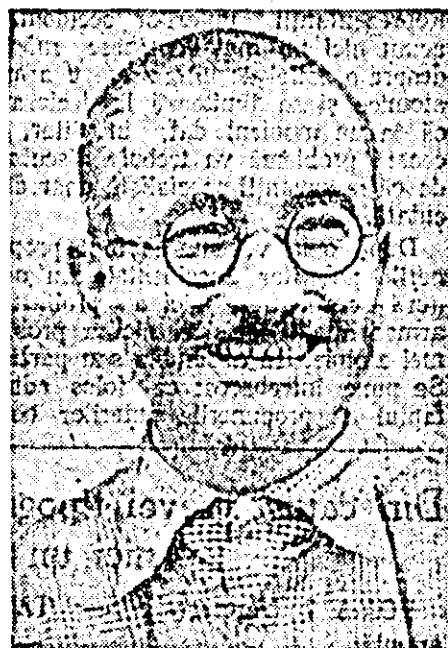
Mult au vorbit comuniștii și despre activitatea tovarășului Iosif Juncu. În cuvinte simple, dar pline de simț răspunderii, el au arătat care sînt faptele ce-l îndreptățesc pe cel doi tovarășii să intre în rîndurile candidaților de partid. Ei au avut însă grijă ca discuțiile să fie un ajutor viu în întreaga muncă de viitor a celor doi tovarășii. De aceea, ei le-au arătat în spiritul paritice lipsurile ce mai caracterizează unele aspecte ale activității lor.

— Tov. Juncu este prea comod, nu studiază îndeajuns, fapt pentru care nivelul său politic și ideologic este scăzut — spunea atunci tov. Ioan Neagu.

Mulți dintre comuniștii, printre care tov. Emil Alanașiu, Ilie Ioan și alții și-au propus să-i ajute pentru ca, după terminarea stagiului de candidat, să poată fi primii în rîndul membrilor de partid, să devină adevărați comuniști.

După discuții, adunarea generală a aprobat în unanimitate primirea celor doi tovarășii în rîndurile candidaților de partid.

Comuniști — luptători de frunte pentru construirea socialismului

În fruntea luptei pentru înfrîntarea hoțărîrilor partidului stau jii cei mai buni ai poporului muncitor, constructorii cei mai înalțați, comuniștii. Ei sînt cei care alcătuiesc nucleul revoluționar cel mai combativ și devotat. În jurul cărora se string, în focul luptei pentru socialism, rîndurile muncitorilor. Rolul de avangardă al comuniștilor se manifestă pe toate

lărmurile vieții noastre, economice, sociale și politice.

ÎN CLISEE: de la stînga spre dreapta comuniștii Nicolae Bocfer, colectorist fruntaș din comuna Vladimirescu; Constantin Coșa, muncitor fruntaș la uzinele „Gheorghe Dimitrov”; Cornel Gușat, șef de tură la Uzina electrică; Ștefan Kriszt, muncitor fruntaș la Atelierele T. C. 5 C.F.R.

IERI SI AZI...

Sub steagul partidului

„Sîntem în toamna anului 1922. Poate mărunt ce încep să se cearnă resturile frigului. Cîrînd va veni iarna. În hala de forjă a fabricii „Astra”, în fața cuptoarelor ce im- proască scintile, stau muncitori slabi, begnii de fum, goi pînă la jumătate.

S-a dus vestea că direcțiunea va scedia în iarnă un număr mare de muncitori.

Dar a pierdut cineva nădejdea la „Astra”? Nu! Muncitorii aceștia vîlcii de mizerie au lovit de altă ori în pumnul în masa patronului, a directorului și a colonelului burlos, cederu-și drepturile. Și dacă nu le-au primit, au făcut să amuțescă mașinile grevă.

Așa a fost și în toamna anului 1922.

LA „ȘUBINA”

Tampoanele vagoanelor au început să răsună de loviturile de ciocan. În toate secțiile a început să bată toaca. Muncitorii se uitau unul la altul și își șopteau: „Hai la subînă!”

Pe terenul de zeci de metri pe care circula podul rulant s-au strîns cîțiva 2.000 de muncitori ai fabricii.

— Vrem mărirea salariului cu 10 la sută; vrem condiții mai bune de muncă — răsunau glasuri în mulțimea adunată pe acest teren numit „șubînă”, care a devenit în decursul anilor locul de unde a pornit semnalul fiecărei greve de la fabrica de vagoane „Astra” din Arad.

Pe acoperișul fabricii furnicau oameni. Armata chemată în grabă nu l-a observat decît în momentul cînd o ploaie de șuruburi, bolovani și pietre le-a tăiat drumul la intrarea în fabrică.

forjarilor care au pornit cei dintîi greva, se îndreptă spre ieșire. Mașinile au amuțit. La casele muncitorilor s-au ținut adunări în care muncitorii au hotărît continuarea grevei pînă se vor satisface revendicările lor.

Toate aceste fapte se petindă acum prin fața ochilor bătrînelului muncitor Francisc Vekerle, care împreună cu cei 56 conducători ai grevei, după bătăi și schingiurii la siguranță și poliție, a fost condamnat la închisoare de Curtea Marțială din Sibiu. Alături de el, comunistul Mihai Cuceala, care de 37 de ani lucrează în această fabrică, deștră și el firul amintirilor...

— Am vrut o viață mai bună, salarii mai onenose — ne spune comunistul Francisc Vekerle. Forjarul au format o delegație care s-a dus la patron. Patronul însă nu ne-a ascultat. Noi am lăsat lucrul.

Și imaginile întîmplărilor se succed în mintea tov. Vekerle. Își aminteste clar cum după pornirea grevei generale, din anul 1922, fabrica a fost militarizată. Comandant a fost adus colonelul Buiculescu. Camioanele poliției au fost trimise la domiciliile greviștilor, care au fost arestați și duși la siguranță, iar în cele din urmă au fost aduși cu camionul la fabrică. Colonelul Buiculescu, însoțit de escorta lui, a ordonat să se înceapă lucrul. Dar nimeni nu l-a urmat porunca, nici sub amenințarea gloanțelor și nici în fața răcnelilor sale animalicești. La forjă au fost aduși spărgători de grevă care au aprins focurile la cuploare — cum erau numiți conducătorii grevei — slîngeau focurile. După cîteva ore au fost chemați, în biroul colonelului Buiculescu, cîțiva comu-

niști. Colonelul le-a înmînat plicuri care conțineau bani. Dacă acest fost comandant al fabricii „Astra” mai trăiește, cu siguranță că-și aminteste cuvintele unuia dintre muncitori: „Nu-mi vînd pe bani tovarășii mei de muncă”. Au urmat apoi săptămîni de schingiurii și bătăi, luni de închisoare pentru acei ce au îndrăznit să-și coară dreptul la o viață mai omenească.

Iar în fața porților închise ale fabricii, pe terenul ce se întindea pînă la gară, muncitorii stăteau adunați în grupuri cîntîndu-și discute despre viața lor grea.

Grevă din 1922 a durat aproape 2 luni. Rezultatul ei a fost că patronul a renunțat pentru un moment la concedieri, iar salariile au fost cu ceva majorate.

CUVINTUL PARTIDULUI

Cu mult respect își amintesc comuniștii de la Uzinele de vagoane „Gheorghe Dimitrov” de conducătorii grevelor de la fabrica „Astra”. Ei erau comuniștii. Ei purtau în masele de muncitori cuvîntul partidului comunist, care li îndemna să lupte pînă la victoria finală. Activitatea unor comuniști ca F. Gelz, Gh. Faur și alții e strîns legată de lupta muncitorilor de la „Astra” din Arad.

În anul ce au urmat grevei din 1922, în care fabrica a fost militarizată, lupta ilegală a partidului nu a conținut. Nici acțiunile represive, nici schingiurii și nici metoda „cumpărării” conducătorilor grevei de către patron nu au dat rezultate. Pe filele calendarelor, în dosarele poliției și siguranței an de an, toamna, la fabrica „Astra” se înregistra o grevă. Cînd patronul Schapira, care deținea 80 la sută din acțiunile fabricii, porunca directorului și coman-

dantului să dea afară muncitorii, izbucnea grevă. Uneori pe pereți apărea inscripția: „La ora 11 la subînă avem adunare” — și la subînă se strîngeau muncitorii unde se hotărîa începerea grevei.

Așa a fost și în anii 1928, 1929, 1936 și 1942, cînd au avut loc greve de durată mai lungă. În pădurice — din fața gării electrice de azi — au răsunat adesea glasurile luptătorilor pentru libertate.

ZORI DE VIAȚA NOUA

În ziua de 3 Iulie 1944, a fost bombardată fabrica „Astra”. Ruinele ei aminteau de vizuini ale șobolanilor. Atelierele în care viața muncitorilor fusese grea, devenise și mai grea în ultimul timp cînd Ciulănescu — director, și Filip — inginer șef, storceau de la puținele mașini ce mai rămăseseră, și de la muncitori puterea vîlcugă de mizerie. Era pentru ei ceea ce însemnăză pentru un condamnat la moarte ultimele clipe ale vieții.

— Era o zi de toamnă; într-o asemenea zi în care cu cîțiva ani în urmă — poate — muncitorii făcuseră mașinile să amuțescă. Acum însă, un grup de muncitori au pășit hotărît spre cabinetul directorului. Nu s-au mai oprit ca ală dată în fața ușii capitanice, cu șepcele în mînă. Nu mai era aci nici colonelul Munteanu — ultimul comandant militar al fabricii — care să la apărarea directorului burghez. Era toamna lui 1944... Muncitorii au venit să ceară socoteală aceluia ce le-au stors viața, ce le hăzîriseră o viață de cîine, Ciulănescu și Filip, împreună cu alii 11 legionari alungați din fabrică, sau dezmeticit abia dincolo de poartă păzită acum de muncitori, în locul sentinței de altădată...

...La patru ani după aceasta. Luna iunie 1948. În Marea Adunare Națională s-a hotărît naționalizarea întreprinderilor industriale.

Din acest an fabrica a început să trăiască o viață nouă.

Deasupra zidurilor porții fluturau drapelul roșu și tricolorul, iar mai jos era înscrisă noua denumire a fabricii: „Steagul roșu”.

ACEIAȘI OAMENI — ALTE DESTINE

...1949. Fabrica „Steagul Roșu” din Arad, primește denumirea de „Flamura Roșie”.

...1954. Uzinele „Flamura Roșie” primesc denumirea de Uzinele „Gheorghe Dimitrov”.

Cîți nu cunosc Uzinele de vagoane „Gh. Dimitrov”. În anii de democrație populară, prin lupta muncitorilor, uzina a renăscut din ruine. În decursul celor două planuri anuale de stat și în decursul primului plan cincinal, zilele de obidă, zilele vieții de odinioară au rămas de domeniul trecutului. Comuniștii și ceilalți muncitori care au luptat din ilegalitate pentru o viață liberă, sînt azi printre primii în muncă. Bătrînel muncitor Mihai Cuceala, Alex. Matușek, Hugo Horvath, Ilie Berari, Coloman Borbely, Nichici Milovici și alții sînt printre muncitorii stimați și apreciați pentru munca ce o depun. Mulți dintre ei realizează zilnic cîte două și trei norme.

În fața subinei, în locul hănelor dărăpănate, s-au ridicat noile hale ale vagonajului. Tîmplăria complet distrusă, din anul 1950 funcționează în hală nouă, spațioasă, care oferă muncitorilor condiții optime de muncă. S-au ridicat din ruine secția, boghiurile, secția frîne, atelierul mecanicului șet și alte secții. S-au adus utilaje noi din U.R.S.S. și din țările de democrație populară. Cu 70 la sută din utilajele existente a fost înzestrată uzina în anul de democrație populară, iar cele vechi au fost perfecționate.

S-a înființat în acest timp un staționar bine utilat, unde muncitorii

obțin asistență medicală gratuită. Cantina uzinei se îmbunătățește an de an. S-a înființat o creșă, un cîmîn de zi. În uzină există o bibliotecă tehnică bine înzestrată.

În capătul păduricii — locul de înflînire al greviștilor — se află clubul muncitoresc înzestrat cu tot ce este necesar pentru dezvoltarea culturală și fizică a oamenilor muncii. O bibliotecă bogată, sală de șah, săli de repeliții pentru cor, orchestră și dansuri stau la dispoziția muncitorilor în acest club. Pe terenul din fața clubului s-a amenajat un teatru în aer liber.

An de an acest colectiv a obținut însemnate succese și în producție. În cele cîteva luni ale anului acesta — primul an al celui de-al doilea cincinal — tehnicienii și inginerii au realizat noi tipuri de vagoane.

Pentru meritele deosebite obținute în lupta pentru ridicarea nivelului economiei noastre naționale, un număr de 53 muncitori, tehnicieni și ingineri au fost decorați cu medaliile și ordine. Urmărind numele celor decorați, găsim printre ei numele comunistului Ioan Marek — decorat cu Ordinul Muncii clasa a III-a, pe comunistul Ioan Drecin — decorat cu Medalia Muncii în anul 1950 și 1952, luptător ilegalist, pe comunistul Mihai Cuceala distins cu medalia „A cincea aniversare a R.P.R.” și mulți alții. Sute de fruntași în producție s-au ridicat în anul democrației populare. Prin munca colectivului, uzina posedă în momentul de față drapelul de întreprindere fruntaș pe ramură.

Esența acestor prefaceri o găsim în lupta comuniștilor alți în anii de ilegalitate cît și în anii de muncă depusă în anii democrației populare.

Lupta comuniștilor continuă și acum: pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru o viață mai bună, pentru viitorul de mine al copiilor noștri.

C. DUMITRESCU

Declarația lui A. A. Gromiko cu privire la rezultatele lucrărilor sesiunii Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de A. A. Gromiko, șeful delegației sovietice din Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, corespondentului din Londra al agenției TASS cu privire la rezultatele lucrărilor sesiunii Subcomitetului.

Publicăm mai jos declarația lui A. A. Gromiko.

Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare din care fac parte U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța și Canada, a ținut ședința la Londra timp de șase săptămâni examinând diferite propuneri prezentate în problema dezarmării de către membrii Subcomitetului. Nu este necesar să insist asupra importanței încetării cursei înarmării. În rezolvarea acestei sarcini stă vital interesul tuturor popoarele care poartă pe umerii lor povara cheltuielilor militare provocate de înfrățirea forțelor armate excesiv de mari ale statelor.

Delegația sovietică în Subcomitet, exprimând năzuința fermă a Uniunii Sovietice de a contribui la rezolvarea problemei dezarmării, a făcut tot posibilul pentru a înlesni realizarea acordului necesar. În acest scop, la 27 martie U.R.S.S. a prezentat Subcomitetului spre examinare o nouă propunere.

Acastă propunere prevede înăptuirea în decursul unei perioade de aproximativ trei ani a unei reduceri substanțiale a forțelor armate și a armamentelor clasice, în primul rând a forțelor armate și armamentelor celor cinci mari puteri. Se prevede că nivelul maxim al forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie stabilit la un efectiv de 1.000.000—1.500.000 oameni, iar ale Angliei și Franței la 650.000 oameni.

Propunerea U.R.S.S. prevede instituirea unui control internațional eficient asupra respectării de către state a obligațiilor lor pe baza unui tratat corespunzător. Ea prevede în primul rând, în scopul de a preveni atacul prin surprindere al unui stat împotriva altuia, să stabilească pe teritoriile statelor respective, pe bază de reciprocitate, posturi de control în porturile mari, la nodurile feroviare, pe autostrăzi de mare trafic, aerodromuri, pentru a urmări dacă nu se produce o concentrare periculoasă de forțe armate terestre, precum și de forțe militare aeriene și maritime; în al doilea rând, propunerea prevede dreptul inspecției internaționale de a avea acces liber, în cadrul funcțiilor de control exercitate de ea, la toate obiectivele supuse controlului: unități militare, depozite de muniții și echipament militar, baze terestre, maritime și aeriene, uzine de armament și muniții clasice.

Propunerea Uniunii Sovietice prevede în continuare ca în Europa să fie creată o zonă de limitare și inspecție a armamentelor, care să includă teritoriul celor două părți ale Germaniei, precum și statele vecine cu ele.

Se prevede de asemenea înăptuirea unor măsuri parțiale în domeniul dezarmării și anume:

Încetarea neîntreruptă a experimentării armelor termonucleare; neadmiterea ca trupele de pe teritoriul Germaniei să fie înzestrate cu arma atomică;

Reducerea în proporție de până la 15 la sută a bugetelor militare ale statelor în comparație cu bugetele militare ale anului precedent;

Totodată se are în vedere ca înăptuirea acestor măsuri parțiale să nu depindă de realizarea unui acord în celelalte probleme privitoare la dezarmare.

Acastă este principalul conținut al noii propuneri sovietice cu privire la dezarmare.

De la ce a pornit guvernul sovietic, făcând această propunere? El a pornit de la faptul că nu s-a realizat un acord în problema dezarmării în ansamblu, inclusiv în problema interzicerii armei atomice. Nu numai în probleme importante nu s-a ajuns la un acord; nu au fost obținute nici acorduri parțiale, care ar fi urnit lucrurile din punctul mort.

S-a dovedit a fi prea mare deosebirea dintre poziția Uniunii Sovietice, pe de o parte, care s-a pronunțat pentru reducerea substanțială a armamentelor și forțelor armate ale statelor și în primul rând ale marilor puteri, precum și pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, și poziția statelor occidentale, pe de altă parte.

De aceea este firesc că în această situație trebuie să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai întâi la o înțelegere asupra uneia din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

Acastă, firește, reprezintă un nou fel de a privi rezolvarea problemei dezarmării. El prezintă mari avantaje, creșterea posibilității de a se ajunge mai întâi la un acord într-o problemă, asupra căreia pozițiile U.R.S.S. și puterilor occidentale se apropiaseră considerabil la timpul său, lăsându-se deocamdată la o parte problema armei atomice în legătură cu care divergențele au fost principala piedică în calea către realizarea unui acord în problema dezarmării.

Trebuie spus că problema necesității de a se ajunge mai întâi la un acord asupra armamentelor clasice a fost pusă pentru prima oară nu de noi, nu de Uniunea Sovietică; ea a fost pusă de puterile occidentale, mai ales de Anglia, care s-a pronunțat altă în cadrul O.N.U. și la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri din 1955 tocmai pentru o asemenea abordare a problemei dezarmării.

Pregătindu-se propunerea pentru Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, Uniunea Sovietică a ținut seama de această dorință a puterilor occidentale, și mai ales a Angliei, în speranța că acest lucru poate ușura

realizarea acordului necesar între puterile interesate. Ce s-a întâmplat ulterior? Când Uniunea Sovietică a fost de acord cu punctul de vedere menționat și a supus spre examinare Subcomitetului o propunere corespunzătoare, reprezentanții puterilor occidentale ne-au declarat că propunerea de a se ajunge mai întâi la o înțelegere asupra armamentelor clasice nu este acceptabilă, că întreaga problemă trebuie rezolvată dintr-o dată. Cu alte cuvinte, în loc să se folosească acest nou mod de a aborda problema dezarmării, ni s-a propune să ne învîrtim, ca și până acum, în cercul vicios în care ne învîrtim de zece ani.

În afară propunerii sovietice mai sus menționată privitoare la nivelurile forțelor armate care reia propunerea prezentată anterior de puterile occidentale în această chestiune, Subcomitetului s-a prezentat spre examinare o nouă propunere a S.U.A., Angliei și Franței cu privire la stabilirea unor niveluri mai ridicate ale forțelor armate ale celor cinci puteri. Conform acestei propuneri se prevede ca efectivul forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie de 2,5 milioane de oameni, iar ale Angliei și Franței de 750.000 de oameni.

În felul acesta, puterile occidentale au renunțat la nivelurile stabilite anterior de ele cu privire la forțele armate ale celor cinci puteri, după ce Uniunea Sovietică se declarase de acord cu propunerea lor.

Ce-i drept, ni se arată că cifra propusă de 2,5 milioane de oameni pentru fiecare din cele trei puteri și de 750.000 pentru Anglia și Franța nu este cifra finală și că în viitor se va putea ajunge la o înțelegere pentru niveluri mai scăzute. Dar se precizează totodată că problema nivelurilor mai scăzute va putea fi examinată abia după reglementarea celorlalte probleme internaționale nerezolvate, printre care problema germană.

Nu este greu de înțeles că legarea problemei cu privire la nivelurile forțelor armate, ca și a altor probleme privitoare la dezarmare, de rezolvarea, de exemplu, a problemei germane, înseamnă de fapt o eschivare de la rezolvarea problemei reducerii armamentelor și a forțelor armate. Iată de ce declarațiile că aceste niveluri propuse de puterile occidentale ar fi „temporare” sînt lipsite de orice temel și neconvingătoare.

După cum se știe, în cursul discuțiilor problemei dezarmării au existat divergențe serioase în problema controlului internațional. Spre deosebire de unele state, Uniunea Sovietică a susținut și continuă să susțină punctul de vedere că controlul internațional trebuie subordonat măsurilor concrete de dezarmare. Rupt de aceste măsuri, controlul este lipsit de orice sens.

În propunerea Uniunii Sovietice din 27 martie sînt prevăzute dreptul foarte larg pentru controlul internațional, care îi permit să-și îndeplinească cu eficacitate funcțiile. Noi stîmem încredințat că și în problema controlului, dacă toți participanții la tratative ar arăta o dorință reală de a se ajunge la un acord, nu ar fi

greu de stabilit o înțelegere. Totuși nici din acest punct de vedere nu s-a ajuns până acum la vreo înțelegere. Una din principalele piedici în calea realizării acestei înțelegeri este punerea unor noi condiții de către puterile occidentale care în trecut nu fuseseră formulate ca, de pildă, cunoscuta propunere cu privire la luarea de fotografii din avion care în realitate n-are nici o legătură cu un adevărat control asupra dezarmării și urmărește alte scopuri.

Uniunea Sovietică se pronunță pentru interzicerea necondiționată a armei atomice. Această poziție a fost expusă într-o serie de propuneri prezentate spre examinare atât la O.N.U. și la conferințele respective ale reprezentanților celor patru puteri. Ea este expusă, în special, în propunerile U.R.S.S. din 10 mai 1955 care, după cum se știe, rămîn valabile.

Problema armei atomice poate fi abordată și în așa fel încît rezolvarea ei să devină și mai grea. Tocmai în modul acesta o abordează puterile occidentale în propunerile lor. Utilizînd propunerile nu numai că nu ușurează obținerea unui acord în problema atomică, dar dimpotrivă, complică realizarea acestuia.

Iată care sînt faptele în această privință:

La timpul său, Uniunea Sovietică și puterile occidentale căzuseră de fapt de acord asupra ordinii măsurilor pentru interzicerea armei atomice, inclusiv scoaterea ei definitivă din arsenalul statelor, pentru ca energia atomică să fie întrebuințată exclusiv în scopuri pașnice. Este drept că înainte ca înțelegerea privitoare la ordinea interzicerii definitive a armei atomice să fie tradusă în fapt, mai rămîneau multe probleme de soluționat. Totuși, chestiunile asupra cărora se ajunseseră la un acord constituiau un progres. Acum, după cum se spune, „s-a pus crucea” acestui acord înlocuindu-se greutățile controlului pentru îndeplinirea acordului asupra interzicerii definitive a armei atomice și scoaterea ei din arsenalul statelor. Reprezentantii puterilor occidentale acum nici nu mai pomenesc măcar despre o astfel de interzicere a armei atomice și se limitează la declarații că la un moment dat, în viitor, această problemă va trebui discutată de către savanții specialiști, doar discutată.

După cum vedem, de fapt propunerile puterilor occidentale nu asigură rezolvarea nici a problemei armamentelor clasice, nici a problemei atomice, în ansamblu sau parțial. Se pune întrebarea: ce folos aduce faptul că propunerile puterilor occi-

dentale se referă la problema atomică? Absolut nici unul. Mai mult, leagînd într-un singur nod toate chestiunile privitoare la problema dezarmării și împunînd tot felul de condiții prealabile, aceste propuneri nu dau posibilitatea să se facă nici măcar un pas înainte pe calea dezarmării.

Toate acestea confirmă încă o dată necesitatea unei noi atitudini în rezolvarea problemei dezarmării și anume de a se realiza mai întâi un acord în problema armamentelor clasice, ceea ce ar ușura posibilitatea unui acord și în problema interzicerii armei atomice.

La cele de mai sus, trebuie adăugat că guvernul sovietic s-a declarat gata să discute simultan și problema armamentelor clasice și problema interzicerii armamentului atomic, dar un acord cu privire la armamentele clasice nu era condiționat de un acord în problema interzicerii armei atomice.

Cîteva cuvinte despre propunerea sovietică privitoare la crearea în Europa a unei zone de limitare și inspecție a armamentelor.

Acastă propunere reproduce în esență propunerea prezentată de Eden, primul ministru al Marii Britanii, la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Se știe că la această conferință N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a declarat că are o atitudine pozitivă față de această propunere. Logic ar fi să ne așteptăm că în Subcomitetul pentru dezarmare această propunere să fie privită în mod pozitiv. Din păcate acest lucru nu a avut loc. Insuși reprezentantul englez a obiectat împotriva propunerii prezentate anterior de Anglia, ceea ce ni se pare destul de ciudat. Or, ar fi greu de negat că o înțelegere în această chestiune ar reprezenta un pas important nu numai pe calea rezolvării problemei dezarmării și a încetării cursei înarmării, ci și pe calea consolidării securității în Europa.

Acetia sînt considerentele noastre cu privire la rezultatele sesiunii Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Sesiune care și-a încetat lucrările, dacă ne referim doar la problemele principale care au fost discutate.

Este de regretat faptul că în Subcomitet nu s-a putut obține un acord asupra fondului problemelor examinate. Firește, ca și până acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor ține de asemenea spre aceasta.

Din cauza grevei tipografilor la 6 mai nu a apărut nici un ziar în Italia

ROMA 7 (Agerpres). — TASS anunță:

La 6 mai în Italia nu a apărut nici un ziar din cauza grevei declarate concomitent de muncitorii tipografici aflați în trei centre sindicale: Con-

federatia Generală a Muncii din Italia, „Confederatia italiană a muncii” și „Uniunea italiană a muncii”.

Greva a fost declarată în semn de protest împotriva refuzului editorilor de a majora salariile muncitorilor.

NEPALUL RECUNOAȘTE CINCI PRINCIPII ALE COENZ TENȚEI PAȘNICE

PEKIN 7 (Agerpres). — Ce

Nouă anunță:
În cadrul unui interviu acordat unui corespondent al ziarului „Hindustan Standard”, primul ministru al Nepalului, Tanka Prasad Acariya a declarat că Nepalul recunoaște cele cinci principii ale coenz tenței pașnice ca bază a relațiilor externe și se pronunță pentru participarea la blocurile de state.

Infructul Nepalul crede în necesitatea menținerii păcii și în necesitatea dezarmării, a declarat Acariya, acțiunea în acest sens în cadrul Organizației Națiunilor Unite, la cererea strînsă cu celelalte țări iubitoare de pace.

COMUNICATUL FINAL AL SESIUNII N.A.T.O. REFLECTĂ CONTRADICȚIILE DINTRE PARTICIPANȚII LA SESIUNE

PARIS 7 (Agerpres). — T

anunță:
În seara zilei de 5 mai a fost sfîrșit sesiunea Consiliului Atlanticului de nord (N.A.T.O.) după cum rezultă din comunicatul publicat, participanții la sesiunea Consiliului N.A.T.O. au fost nevoiți să admită că politica de coexistență pașnică promovată de Uniunea Sovietică a dus la slăbirea încrederii între țările membre.

Totuși, autorii comunicatului, care a justificat lîna agresivă a N.A.T.O. și continuarea existenței acestei organizații, afirmă că înțelegerea N.A.T.O. a fost necesară pentru „apărarea” țărilor occidentale la locul politicii „de pe poziții de tă” a silit Uniunea Sovietică să treacă la politica de coexistență pașnică.

După cum rezultă din comunicatul puterilor occidentale intenționează să mențină alianța lor militară pe textul că pînă acum nu au fost rezolvate „unele probleme europene” care mai mare importanță (de exemplu unificarea Germaniei și dezarmarea).

Textul contradictoriu al comunicatului, în care pe de o parte se recunoaște slăbirea încrederii între țările membre, iar pe de altă parte se vorbește despre necesitatea creșterii puterii militare a blocului atlantic, reflectă cercarea de a ascunde divergențe profunde care s-au ivit între participanții la sesiune.

— O —

SCHIMBURI COMERCIALE ÎN SUEDEA ȘI R. P. POLONA ȘI SUEDEA ȘI R. P. BULGARIE

STOCKHOLM 7 (Agerpres).

TASS anunță:
La 4 mai a fost semnat la Stockholm un protocol privitor la plăți între Suedia și R. P. Polonă. Noul acord, semnat pe timp de un an, prevede mărirea volumului schimbului de mărfuri între cele două țări. Principiul articol al acordului R. P. Polone rămîne cămbiul Suedia va exporta în R. P. Polonă special minereu de fier, mașini, laje, etc.

Se anunță de asemenea că s-a prelungit pe încă un an acordul cu privire la schimbul de mărfuri plăți între Suedia și Bulgaria.

Lupta pentru crearea Partidului Comunist din România

Triumful Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a adus la conducerea celei mai întinse țări din lume puterea muncitorilor și țăranilor, dînd în același timp un uriaș avînt mișcării muncitorești din lumea întreagă. În țări ca Ungaria, Bavaria au izbucnit revoluții proletare. Valul revoluționar a cuprins și România. Prin demonstrații de stradă, mitinguri, greve, muncitorii și țăranii fără număr își afirmau atașamentul față de gloriosul proletariat rus, care pentru prima oară în istoria omenirii a pus temelia unui stat socialist, Rusia Sovietică. Ei cereau totodată mărirea salariilor, pămînt, pline și drepturi politico-sociale pentru oamenii muncii.

În procesul luptelor revoluționare din acel timp s-a ascuțit puternic lupta dintre elementele revoluționare și cele reformiste din sinul Partidului Social-Democrat, luptă înconștientă cu victoria grupurilor comuniste asupra bonzilor trădători.

Partidul socialist, afiliat Internaționalei a II-a comuniste, era sfîșiat de diferite curente politice și ideologice, destrămat din punct de vedere organizatoric. Lupta se dădea între curentul oportunist de dreapta în frunte cu Jumanca, Fluteraș, Grigorevici, etc., așa numiții centristi, revoluționari în vorbe și oportuniști în fapte, conduși de Ilie Moscovici, și grupurile revoluționare de stînga, care mai tîrziu au căpătat denumirea de grupuri comuniste. Lupta tot mai accentuată dintre cele trei curente pentru conducerea clasei muncitoare a fost o parte constitutivă a procesului de înăptuire a Partidului Comunist din România.

Grupurile comuniste au luat ființă în sinul Partidului socialist ca organe secrete, ilegale încă din anul 1917. Întregul an 1918 se caracterizează

printr-un val de greve și alte acțiuni revoluționare ale clasei muncitoare. În cursul acestor lupte greviste, care s-au extins în întreprinderile din București, Iași, Valea Jiului, Transilvania, Cîmpina, Galați, Bîrlad, clasa muncitoare relase sindicatele care devin din ce în ce mai mult organizații combative de clasă.

La desăfurarea acțiunilor greviste a contribuit împlinirea de către grupurile comuniste a agitației de masă cu munca de editare a unor publicații permanente, ziare, reviste, care răspîndeau marxism-leninismul, ridicau conștiința maselor și le însușeau făcînd totodată cunoscut acțiunile ce aveau loc în diferite colțuri ale țării, demascînd demagogia social-democrată de dreapta, manevrele și represaliile claselor conducătoare. Caracteristic pentru toate grevele și demonstrațiile desfășurate în acest an a fost împlinirea revendicărilor economice cu cele politice (democratizarea întreprinderilor, desființarea slărilor de asediu și a cenzurii, etc.).

Conștiința de clasă a proletariatului a crescut și s-a înătrit și influența grupurilor comuniste în sinul partidului socialist. Sub presiunea membrilor de rînd și muncitorilor organizați în sindicate, conducerea partidului socialist este nevoită să publice proiectul unui nou program al partidului: „Declarația de principii” apărut în ziarul „Socialismul” din 9 decembrie 1918.

La sfîrșitul anului 1918 și la începutul lui 1919, în unele puncte din Transilvania, în cîteva centre muncitorești din Valea Jiului, în unele locuri din Moldova și Muntenia puterea locală a fost preluată de sovietele muncitorești, recent instaurate. La întreprinderile mari din București și Ploiești au fost create comisiile mun-

citorești, care reprezentau masa muncitorilor în raporturile lor cu conducerea întreprinderii, organizau lupta revendicărilor pentru apărarea intereselor muncitorilor. În Cîmpina a luat naștere un stat roșu. Sfatul și consiliile muncitorești au mai luat ființă și în alte orașe ale țării.

Grupurile comuniste au desfășurat și o acțiune politică de masă în cadrul căreia demascîu unelirile guvernurilor și a imperialismului străin împotriva Republicii Sovietice. Dacă România n-a intrat într-o nouă intervenție antisovietică, apoi aceasta se datoră luptei hotărâte a clasei muncitoare care a împiedicat guvernul să săvîrșească o nouă mișcăvie.

În tipografia ilegală, organizată de comunisti, apar broșurile: „Internaționala comunistă”, „Măi frate soldat”, „Milogul de la Washington” și ziarul „Revoluția socialistă”, organ al grupurilor comuniste. Spre deosebire de bonzii social-democrați, comunistii sînt conștienți de răspunderea care o au față de mișcarea muncitorească și desfășoară o vastă muncă ideologică, altă prin agitația verbală, cit și prin broșuri, ziare, manifeste și îndeecebi prin revista „Lupta de clasă” ai cărei prim număr este publicat în iulie 1920.

Marile lupte ale clasei muncitoare din 1920, la care au participat 650.000 de greviști, iar numărul zilelor de grevă s-a cifrat la 2.756.000, au dovedit practic necesitatea imperioasă a creării unui partid de tip nou, marxist-leninist, care să poată conduce lupta clasei muncitoare către victoria deplină. Dar pentru crearea unui asemenea partid era necesară demascarea pînă la capăt, în fața clasei muncitoare, a conducătorilor reformiști ai partidului socialist Fluteraș, Jumanca, Grigorevici, Moscovici,

Pistner, Șerban Voinea, ca oportuniști de cea mai josnică speță, care se opuneau luptei revoluționare a proletariatului.

Sub influența grupurilor comuniste, primii care s-au declarat în mod oficial împotriva oportunistului și pentru afilierea partidului socialist la Internaționala a III-a au fost membrii secțiunilor partidului socialist și ai comisiilor locale a sindicatelor din București. Rînd pe rînd secțiunile locale ale partidului înfierăază, poziția comitetului executiv și cer afilierea la Internaționala a III-a. Ca urmare a acestei atitudini hotărâte a secțiunilor partidului, în iulie 1920 o delegație română este trimisă la Moscova, la Congresul al II-lea al Internaționalei comuniste.

Intensificarea luptelor revoluționare revendicative, îndeosebi în Valea Prahovei, Valea Jiului, Banat, Bucovina, creșterea nemulțumirilor maselor împotriva mizeriei insuportabile, revolta împotriva teroarei, a slăbirii de asediu și cenzurii, pregătesc declanșarea grevei generale din Octombrie 1920, elementul cel mai revoluționar din lupta acelei perioade. Conducătorii social-democrați de dreapta, care erau împotriva grevei, au căutat să împiedice izbucnirea ei, iar după ce a izbucnit au făcut totul ca ea să eșueze. „Greva generală” — recunoștea trădătorul Ilie Moscovici — nu putea să reușească decît ca o presiune înainte de declanșarea ei, sau transformîndu-se în revoluție. Presiunea n-a reușit și revoluția n-am vrut!

Lipsiți de organizare, lipsiți de un centru unic conducător în fața frontului organizat al burghezo-moșierimii, trădători isonic de social-democrații de dreapta, nepregătiți să reziste vreme mai îndelungată în condițiile grevei generale politice și s-o ridice la o formă mai înaltă de luptă — in-

surecția armată — muncitorii au fost nevoiți să renunțe la continuarea grevei și să reia lucru. În ciuda tuturor slăbiciunilor sale, greva generală din 1920 a pus în lumină profunzimea crizei revoluționare din țara noastră; ea a constituit punctul culminant al luptelor muncitorești de masă dintre anii 1918—1920. Eșecul grevei generale a arătat muncitorilor necesitatea de a-și crea un partid politic revoluționar, marxist-leninist, capabil să-i conducă în luptă pentru răsturnarea puterii burghezo-moșierești.

În procesul luptei pentru lichidarea oportunistului din mișcarea muncitorească, grupurile comuniste au mobilizat toate forțele revoluționare pentru crearea Partidului Comunist din România. În ianuarie 1921 Comitetul Central al grupurilor comuniste a distribuit tuturor secțiunilor partidului un document în care demasca activitatea trădătoare a liderilor social-democrați, oportuniști pînă în mîduva oaselor. Pe baza acestui document a avut loc o ședință a Consiliului general al partidului socialist și al sindicatelor din România, în cadrul căreia s-a precizat atitudinea partidului față de Internaționala a III-a comunistă și s-a fixat data ținerii Congresului de afiliere. Toate strădanile oportunistilor de a împiedica ținerea Congresului au primit o ripostă hotărâtă altă din partea conducătorilor revoluționari în frunte cu Leonie Filipescu și Alecu Constantinescu cit și din partea majorității organizațiilor de partid.

Între 3—6 martie 1921 a avut loc la Iași o conferință ilegală a grupurilor comuniste la care au participat delegații din Moldova, Muntenia, Dobrogea și Banat. Delegații au susținut necesitatea creării imediate a unui partid comunist și afilierea lui la Internaționala a III-a comunistă. Conferința a hotărît de asemenea ca aripa

revoluționară din sinul partidului socialist să desfășoare o intensă activitate legală în vederea convocării Congresului.

În ziua de 8 mai 1921 începe Bucureștii istoricului Congres al Partidului, care hotărăște cu majoritate zdrobitoare de voturi întemeierea Partidului Comunist din România și afilierea lui la Internaționala a III-a comunistă. Congresul a adoptat platformă de construire a partidului și de organizare a luptei revoluționare a maselor cele 21 de puncte de bilie pentru afilierea la Internaționala a III-a. Congresul a demascat politica războinică dusă de către oportuniști, care voiau să traseze țara într-un război de agresiune împotriva Uniunii Sovietice.

Declinînd Congresul drept „conferință împotriva siguranței statului”, pînă a pătruns în sala Congresului și tînd și întîmînd delegații comunisti. 300 de militanți ai mișcării muncitorești au fost încluiți în procesul din Dealul Spiritului de guvern.

Sub presiunea maselor, guvernul a fost nevoit să elibereze 200 de delegați, iar ceilalți, printre care Leonie Filipescu și Pavel Teacenco au fost eliberați la ani grei de temniță în minutul Leonie Filipescu a fost eliberat.

Partidul nu a putut fi înființat pentru că el era creată nu de un grup restrîns de oameni, ci de o masă largă muncitoare, trup din trup singe din singele poporului român.

Partidul creat acum 35 de ani este cel care a condus lupta pentru înălțarea revoluției burghezo-moșierești și construirea socialismului.